

Oponentský posudek na diplomovou práci Jana Pevného „Využití moderních sportovních center zaměstnanci nadnárodních společností“

Doc. PhDr. Pavel Kuchař, CSc

Téma předložené diplomové práce mi zpočátku navozovalo dvě možnosti teoretického zarámování. Zaprvé by mohlo jít o studii jednoho aspektu (sportu) životního způsobu zaměstnanců nadnárodních společností, zadruhé o marketingovou studii využití nabídky moderních sportovních center stejně. Autor zvolil třetí rámeček, a sice koncept firemní kultury nadnárodních společností. Nicméně již v úvodu se nevzdává ani druhé možnosti, když píše, že „se mi jedná o explicitní vysvětlení marketingové strategie sportovních komplexů“. V první, obecnější části, se navíc zabývá i první koncepční variantou, tj. životním stylem. Nic proti tomuto trojjedinému uchopení problematiky, ale práce tak působí přece jen dosti roztržštěně – jako by byla složena z několika nepříliš spolu souvisejících seminárních prací. Odvrácenou stránkou je, že pak logicky nemůže jít příliš do hloubky ani v jednom přístupu. To se odráží i v seznamu literatury, kde lze nalézt zejména základní práce z uvedených tří tématických okruhů.

Práce má dvě standardní části. V první autor rozebírá teoretická východiska v již zmíněném poměrně širokém záběru – věnuje se konceptům člověka v rámci organizace, firemní kultuře, životnímu způsobu a volnému času, úloze sportu a funkci sportovních center. Poněkud široký záběr na 35 stran textu. Text je někde dosti hutný, takže čtenář poněkud ztrácí orientaci, o čem je vlastně řeč. Příkladem může být charakteristika vnějškově a vnitřně řízeného člověka autora D. Riesmana na s. 17.

V textu je také poměrně dost překlepů a pravopisných chyb (s.31 „skupiny zastávali“, s. 41 „centra .. oni“, s. 42 „skupiny jsou zviklí“), což opět čtení dosti znesnadňuje. Jako příklad lze uvést úvod na s. 24 „Nadnárodní korporace jsou typy podniků, jejichž primárním charakteristickým rysem je, že nejsou ohraničeny zemí původu, ale vždy v zahraničí, tedy globálně pro přesné vymezení“ – co tím chtěl autor říci, netuším. Podobně je tomu na s. 29 – „Jedinci tak mají své těžiště kontroly, což dle Brookse značí množství kontroly nad situací, které jednotlivec cítí, že má“, či na s. 37, kde celá věta zní „Sekot ve své knize.“ Správně se píše Spojené státy americké a nikoliv Spojené Státy Americké (s. 38).

Autor se na s. 24 straně podivuje, že Pichanič nevěnoval ve své práci o rozvoji nadnárodních společností pozornost Číně ani Rusku – již pouhý pohled na rok vydání jeho práce (2002) naznačuje, že v době, kdy práci psal (tj. konec 90. let), nebyla role těchto společností v uvedených zemích zdaleka taková, jako ji známe dnes.

Na s. 34 autor přímo spojuje zdravý životní styl s pravidelnou návštěvou sportovních center. Sice mezi jejich návštěvníky nepatřím, ale i tak jsem na pochybách, zda lze tak jednoznačně oba fenomény spojit – pod pojmem zdravý životní styl si osobně představuji něco dosti odlišného (zdravou stravu, pobyt v přírodě, minimalizace stresu atd.). Rozhodně mě přitom návštěva zmíněných center nenapadne. Bohužel si autor nepoložil otázku, která je nasnadě, a sice do jaké míry jde pouze o módní záležitost „ukázat se“ a jak dalece jde o skutečnou potřebu si zasportovat. Zvláště, když na s. 62 píše o využívání flexi passu poskytnutého zdarma zaměstnavatelem.

Druhá část práce je věnována empirickému výzkumu, který autor realizoval. Jistou zajímavostí je jednak umístění kapitoly „Vymezení zkoumaného vzorku“ na samotný začátek celé práce (tj. před teoretickou část), i když empirická část začíná až na s. 49, jednak formulace na s. 53, kde autor píše „Nyní je na místě uvést, s jakými prostředky a metodikami kvalitativního výzkumu nebude výzkum jakýmkoliv způsobem operovat.“. Je to přinejmenším poněkud nevšední, spíše bych očekával vyjádření o tom, s jakými prostředky a metodikami autor pracovat bude.

I zde jsou některá tvrzení, která vyvolávají přinejmenším pochybnosti – např. na s. 69 „Indoorové sporty bývají běžně dostupné na globální úrovni“- co se tím myslí, nevím (že se do tělocvičny chodí po celém světě?). Jiné je na s. 72 „Práce mi pomohla objasnit můj předem za-

stávaný názor, že se indoorové sporty v podobném ražení provozují mezi zahraničními kolegy.“
– ti ale nebyly objektem šetření, tak jak autor ví, že se mezi nimi tyto sporty provozují?

Jak vyplývá z mého posudku, práce na mně působí poněkud rozpačitě. Je za ní jistě dost práce, na druhé straně je po formální stránce dosti odbytá. Přináší jistě zajímavé poznatky, na druhé straně je z hlediska teoretického zakotvení poněkud „rozplizlá“. Myslím, že diplomová práce by si ze strany autora zasloužila více pozornosti. Hodnotím ji jen jako dobrou.